

شرق

روزنامه

تولید ماهیانه ۳۰۰ دست لباس مخصوص بیمارستان در کارگاه بنیاد تعاون زندانیان مازندران، عکس: مهدی محبی‌پور، میزان

نورنوش

یادبود

در ماتم درگذشت حسرت‌بار استاد داوود فیرحی

● **پروژ گر انپایه**

برگ می‌ریزد به ناهنگام
مرگ می‌یاشد به چهره و دل ما

قطرات آب سرخ می‌بارد
کوچه‌ها سیاه می‌پوشند
خانه‌ها سوگواران‌اند
چشم‌ها اشک بُهت می‌نوشند
سینه‌ها به داغ می‌سوزند
روزگار گرم گندم نیست
فصل سرد داس و انسان است

رهرویی از حریم خُرد رفته است
رفته اما به آسمان رفته است
می‌سُرد او خیال خام از دین
تشنه می‌شد به او، جان شریف
معنی سوس و صنوبر بود
سبززاری رفیع و وارسته

www.sharghdaily.ir
یکشنبه ۲۵ آبان ۱۳۹۹
۲۹ ربیع‌الاول ۱۴۴۲
۱۵ نوامبر ۲۰۲۰
سال هجدهم • شماره ۳۸۶۴ • ۱۲ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۱:۴۹ • اذان مغرب ۱۷:۱۷
اذان صبح فردا ۵:۱۴ • طلوع آفتاب ۶:۴۱
fardashargh@gmail.com

روزنامه‌فرو

سандр تومانتوس، یکی از استادان روان‌شناسی

دوران رشد، در دانشکده علوم رفتاری-اجتماعی دانشگاه اوترخت هلند و پژوهشگر در زمینه خوشحیفگی (نارسیسم) می‌نویسد: ترامپ نمونه کتابی درسی از یک خودشیفته کامل است. او می‌گوید خودشیفته‌ها خود را رئیس بالفطره می‌دانند و دوست دارند که همیشه مورد توجه و احترام پیروان خود قرار داشته باشند و به همین دلیل دنیا برای آنها به دو بخش تقسیم می‌شود، آنها‌که با او هستند و او را ستایش می‌کنند و آنهایی که در مقابل او هستند و به او خیانت می‌کنند که در ردیف متقلبین، فاسدان و بدکاران قرار دارند. مهم‌ترین جلوه‌های خودشیفتگی در هنگامی ظاهر می‌شود که فرد خودشیفته در آزمون برد و باخت برای حفظ قدرت قرار گیرد. عدم قبول باخت برای خودشیفته‌های بالغ که رفتارشان شبیه کج خلقی کودکانه جلوه می‌کند، می‌تواند مایه شرمساری دستگاه یا دولتی شود که موجب به قدرت و مقام و ثروت رسیدن آنها شده است. به نظر می‌رسد چنین اتفاقی در انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۲۰ در آمریکا در حال وقوع باشد. همه شواهد براساس قراردادهای معمول قانونی، حقوقی، عرفی، دال بر باخت ترامپ در این انتخابات است. اما ترامپ تمامی خصوصیات یک خودشیفته تمام‌عیار را از خود نشان می‌دهد: او باخشت را قبول نمی‌کند و با وجود همه شواهد عینی بازنده‌شدن، خود را برنده واقعی می‌داند. نیروهای وفادار به خود در همه سطوح سه قوه حکومتی را به همراهی صددرصدی با خود مجبور می‌کند. او تاکنون توانسته به‌طور موقت هم شده بسیاری از اعضای مشهور حزب جمهوری‌خواه، نمایندگان مجلس سنا، از جمله رئیس جمهوری‌خواه آن، وزیر امور خارجه و وزیر دادگستری و سخنگوی دولت، وکلای متعدد را بر صفر هزینه بسیار با خود همراه کند که در دادگاه‌های ایالتی و دیوان‌عالی بچکنند تا او پیروز شود. فراموش نکنیم که ترامپ در چهار سال گذشته تا توانسته دستگاه قضائی آمریکا را از طرفداران حزبی خود بر کرده است. او با اطمینان

کامل از تقلب و فساد انتخاباتی وسیعی صحبت می‌کند که در پشت آن نیروهای تبهکار مخوفی (مشمول از تشکیلات سیاسی- امنیتی-رسانه‌ای جهانی با هماهنگی حزب دموکرات آمریکا) قرار دارند که علیه او بسیج شده‌اند تا او را بازنده اعلام کنند. البته نباید فراموش کنیم که در همین انتخابات حدود بیش از ۷۱ میلیون نفر، یعنی نزدیک به نیمی از رأی‌دهندگان آمریکایی به ترامپ رأی داده‌اند و از تعداد اکثریت نمایندگان دموکرات (حزب مخالف) در کنگره کاسته شده و هنوز تا دو ماه دیگر معلوم نیست که همچنان اکثریت مجلس سنا نیز در دست حزب جمهوری‌خواه نخواهد ماند که ترامپ رهبر آن است. فراموش نکنیم که پدیده ترامپ برخاسته از نظام سرمایه‌داری آمریکا و نوعی تئولیبرالیسم لخت و بدون نقاب است که

در اثری از ادعاهای انسان‌دوستانه، حقوق‌بشری، غیرژادپرستانه، بیگانه‌نهراسی، محیط‌زیستی و اینترناسیونالسیتی وجود ندارد. ترامپ آمده بود که حجاب نظام را کنار بزند و بگوید دولت متورم باید از دست سیاست‌مداران کهنه‌کار و فاسد که فقط حرف می‌زنند ولی عمل نمی‌کنند، نجات داده شود. او می‌گوید دولت باید در دست توانای معامله‌گر سودطلبی-چون او قرار گیرد تا همه جوانب کالایی‌شدن جامعه از جمله اقتصاد، فرهنگ، بهداشت، آموزش‌وپروش، به دست جادویی بازار سپرده شود. شکی نیست که اصل نظام سرمایه‌داری جدید تحت هدایت نظریه‌های تئولیبرالی، بر فردیت آماسیده قرار دارد. در همین نظام در شکل بی‌حجاب آن است که ترامپ خودشیفته‌به‌عنوان رئیس‌ظهور می‌کند. زیرا خوشتن او نیز چون کالایی است که ازطریق رسانه‌ها به میلیون‌ها نفر فروخته می‌شود. می‌شود: ارزش در دارایی است. تنها استراتژی غیرقابل تغییر انباشت سرمایه بر پایه تقدس دارایی فردی است. هویت در داشتن است و اصل «من دارا هستم، پس هستم» حاکم است. داشتن و بیشتر خواستن، به عبارتی حرص و طمع، ریشه انباشت است. ترامپ مدیریت خود را کوشش دسته‌جمعی نمی‌داند بلکه خصوصیت فردی خودشیفتهانه خود می‌داند که ریاست و همیشه برنده‌بودن را برای او به ارغمان می‌آورد. او می‌خواهد آمریکا را همچون خودش بزرگ و باعظمت کند. او می‌خواهد جهان به رهبری آمریکا را چون یک شرکت تجاری موفق

مدیریت کند. او خود را چون گرگ تنها، میلیarder خودساخته‌ای می‌بیند که به جنگ نخبه‌های فاسد سیاسی به‌ویژه در حزب دموکرات آمده که به ادعای بی‌اساسش می‌خواهند آمریکا را به طرف سوسیالیسم و کمونیسم ببرند! او می‌خواهد میان طرفداران حزبی خود و میلیون‌ها آمریکایی‌های طرفدار خسته از سیاست‌های فریبکارانه و وعده‌های دروغین دو حزب در صحنه نظام سرمایه‌داری حاکم، تردستانه خود را ناجی همیشه برنده، معرفی کند. به قول تومائوس، یک خودشیفته هیچ‌وقت خود را بازنده نمی‌داند. در صورت باخت هم این دیگران هستند که ملامت می‌شوند یا به خیانت، نافواداری و همراهی با دشمن متهم می‌شوند. این چهره عریان سرمایه‌داری است که برای خودشیفته‌هایی چون ترامپ، به همت رسانه‌های تحت حاکمیت

سرمایه‌های بزرگ، محبوبیت جمعی، عمومی و حمایت میلیونی دست‌وپا می‌کنند. ترامپ به همت در ترومیت دیدنش در همین رسانه‌های وابسته چه موافق و چه مخالف است که چهره می‌شود. معروفیت او زاییده برنامه‌های تلویزیونی پربیننده چون اپریتیس (کارآموز) است که ساخته می‌شوند تا او روش سرمایه‌داری تئولیبرالی را به افراد بیننده خود بیاموزد و به برندگان آن جایزه بدهد. توییت‌های متعدد ترامپ راه و روش ارتباطی عجولانه برای اشغال‌کردن ذهن مخاطبان بسیار و غافل‌نگه‌داشتن آنها از اطلاعات صحیح و کشاندن‌شان به‌سوی قضاوت‌های بی‌اساس است. ترامپ اطلاعات خلاف نظرگاه‌های دروغین خود در توییت‌هایش را خبرهای دروغ می‌خواند، درحالی‌که هم‌چنان به دروغ‌گویی مرضی خود ادامه می‌دهد. به قول کریستین فوکس استاد دانشگاه وست مینستر براساس نظریه انتقادی، ترامپسیم به‌دنبال بی‌افکتی نوعی از سرمایه‌داری سلطه‌جویانه با ساختار غیردموکراتیک است. در این میان توده کثیری از مردم برای راهی از ترس‌ها، اضطراب‌ها، ناامی‌ها، خشم و نفرت زاییده شرایط زیست ناعادلانه، به فرامین از بالا به پایین او تن می‌دهند. ممکن است که ترامپ در این کارزار مجبور به کناره‌گیری شود ولی به نظر بعضی از صاحب‌نظران، خطر ترامپسیم، خطر تسلط سرمایه‌داری سلطه‌جویانه، جهان را هم‌چنان تهدید می‌کند. البته ترامپسیم در ساختارهای سیاسی و اجتماعی جهان سومی نفوذ بسیاری دارد.

«خور» به کار خود پایان داد. مهدیه ابوالحسن (۱۳۵۹) هنرمند تجسمی، طراح گرافیک و خالق آثاری است که ترکیبی از حجم و سطح با مصالح مختلف و با نگاهی طراحانه‌اند. ابوالحسن از جرگه هنرمندان پرورش‌یافته مستقل از فضای هنر آکادمیک بوده و طراحی را به‌طور حرفه‌ای نزد فرهاد گاوزن فراگرفته است. جنبه زمین‌شناختی، تاریخی و روایی آثار ابوالحسن و همچنین پویایی و قابلیت تغییر شکل این‌آثار از فضای دوبعدی به سه‌بعدی، کیفیاتی بودند که مورد ستایش کثی کرئین، داور برگزیده‌ن این هنرمند قرار گرفتند.

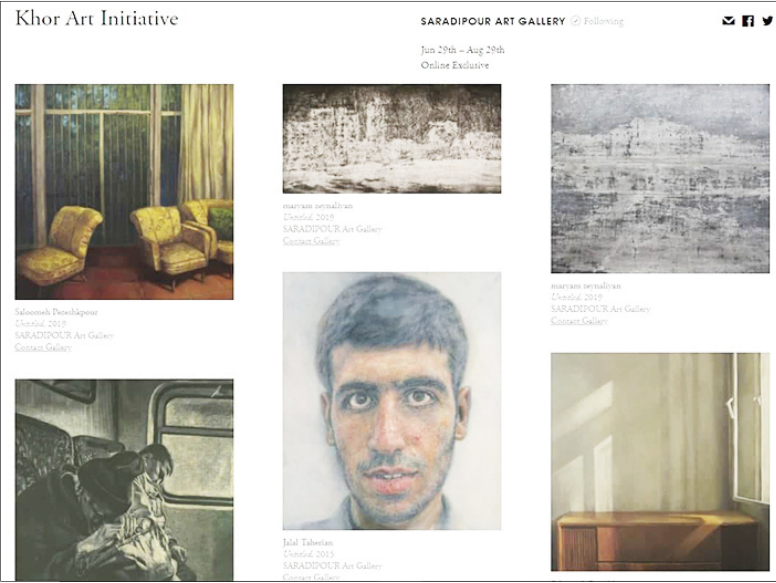
سنگ بنای رویدادی فرامرزی

«پروژه هنری خور» در قالب پاسخی خلاقانه به چالش‌های سربرآورده از همه‌گیری جهانی زاده شد؛ وانگهی داستان این رویداد به اینجا ختم نخواهد شد. اگرچه به سبقت غالب «اولی‌ها»، ابتکار هنری «خور» نهایی است که هنوز جای رشد و پیشرفت زیادی دارد. پس از سال‌ها این اولین رویداد رقابتی هنری در ایران بود که توانست با جذب چنین جمع نخبه‌ای از داوران بین‌المللی، بستری فراهم کند تا هنرمندان پراستعداد - اما شوربخانه به‌طور فزاینده‌ای محروم از فرصت حضور در اغلب رویدادهای بین‌المللی- این مزربوم بتوانند به‌طور اختصاصی و در ابعادی بومی از نقطه‌نظر جمعی متکثر از چهره‌های مهم هنر معاصر امروز دنیا بهره‌مند شوند. رویداد هنری «خور» هم‌زمان توانست درچه‌ای کوچک اما آتی به درون فضای اکنون و اینجای هنر تجسمی معاصر ایران بگشاید. باور داریم «پروژه هنری خور» در همین گام نخست پتانسیل‌های خود را به‌عنوان پلی مستحکم از قلب هنر خاورمیانه به سوی مخاطبان جهانی ثابت کرده و می‌تواند همان رویداد سطح بالایی باشد که هنر غنی و پویا اما تا حدی قربانی تلاطمات جغرافیایی و سیاسی خاورمیانه و به‌ویژه کشورمان ایران نیاز داشت تا به جایگاه رفیعش در میان هنرهای جهان بازگردد. به این ترتیب از دل «پروژه هنری خور»، «جایزه هنری خور» زاده می‌شود؛ رویدادی با دامنه‌ای رو به گسترش که به‌تدریج در سال‌های آتی فراخوان‌های خود را به کشورهای همسایه ایران و سایر کشورهای خاورمیانه و شمال آفریقا تعمیم داده و بذیری طیف گسترده‌تری از رسانه‌های هنری خواهد بود.

1- Nancy Adajania
2- Gorka García Herrera
3- Katie Grinnan
4- Iva Gueorgueva
5- Sabine Moritz
6- Janet Rady
7- Nancy Samori
8-Kenny Schachter
9- Christian Viveros-Faune
۱۰- این گفت‌وگوها به‌صورت ویدئویی برگزار و ضبط شده و با زیرنویس به زبان انگلیسی در کانال یوتیوب کاری سradی‌پور در اختیار مخاطبان قرار گرفته‌اند.
11- Janet Rady Fine Arts

● **پروژه هنری خور:**

روایت امید و کشف استعدادهای نو

پلتفرم‌های محبوب بین‌المللی بود. نهم تیرماه نمایشگاه «خور» هم‌زمان در وب‌سایت گالری سradی‌پور و همچنین پلتفرم‌های artsy.net و artnet.com -وب‌سایت‌های بین‌المللی برتر برای مشاهده و فروش آثار هنری- به‌طور مجازی گشایش و به‌مدت دو ماه ادامه یافت. همچنین موازی با برگزاری نمایشگاه، هر هفته هنرمندان منتخب ده‌ها استعداد تازه‌نفس انجамید و باعث شد مجموعه‌ای از آثار نو در معرض دید و نقد داوران و مخاطبان هنر قرار بگیرد. این رویداد با فروش آثار ۱۳ هنرمند به پایان رسید. باین‌حال، دستاورد «پروژه هنری خور» فراتر از عامل انگیزشی اولیه بود. سradی‌پور که رویدادهای هنری بین‌المللی را به‌طورجدی دنبال کرده و تا به حال در چندین رویداد مهم، به‌ویژه در ایالات متحده آمریکا حضور

پلتفرم‌های محبوب بین‌المللی بود. نهم تیرماه نمایشگاه «خور» هم‌زمان در وب‌سایت گالری سradی‌پور و همچنین پلتفرم‌های artsy.net و artnet.com -وب‌سایت‌های بین‌المللی برتر برای مشاهده و فروش آثار هنری- به‌طور مجازی گشایش و به‌مدت دو ماه ادامه یافت. همچنین موازی با برگزاری نمایشگاه، هر هفته هنرمندان منتخب ده‌ها استعداد تازه‌نفس انجамید و باعث شد مجموعه‌ای از آثار نو در معرض دید و نقد داوران و مخاطبان هنر قرار بگیرد. این رویداد با فروش آثار ۱۳ هنرمند به پایان رسید. باین‌حال، دستاورد «پروژه هنری خور» فراتر از عامل انگیزشی اولیه بود. سradی‌پور که رویدادهای هنری بین‌المللی را به‌طورجدی دنبال کرده و تا به حال در چندین رویداد مهم، به‌ویژه در ایالات متحده آمریکا حضور

به‌صورت مجازی^۱ به گفت‌وگو نشستیم. داوران عموماً نسبت به تجربه «خور» ابراز خشنودی کرده و بذیری فرصت دیدن آثار تازه و نقش‌داشتن در تعاملی هنری بودند. اگرچه بنا بر دلایلی رویداد «خور» امسال تنها بر پذیرش آثار نقاشی و طراحی متمرکز بود. شگفتی این داوران از سطح رقابت و تنوع گسترده آثار ارسالی از نظر مضمون، ژانر و تکنیک، در خلال این مکالمات مشهود بود. برخی از اعضای داورى که شناخت یا پیش‌زمینه‌چندانی از هنر معاصر ایران یا خاورمیانه نداشتند، به‌روشنی تحت تأثیر میزان تنوع و پویایی هنر جاری کشورمان قرار گرفته بودند.

در پایان هر گفت‌وگو، از داوران پرسیدیم آیا پیام یا توصیه‌ای برای هنرمندان به‌خصوص جمعیت هنرمندان جوان ایرانی دارند و پاسخ هرکدام از آنها حاوی بینشی متفاوت، اما در نوع خود راهگشا و ارزنده بود. جنت رادی، بنیان‌گذار گالری هنرهای زیبای جنت رادی^۲ و هنرشناس و فرهنگ‌شناس پرتجربه ایران و خاورمیانه، هنرمندان را به صبر، واقع‌بینی و داشتن انتظارات معقول دعوت کرد. او گفت: «درکم می‌کنم که فعالیت هنری چقدر می‌تواند برای شماپی که در ایران به زندگی و کار مشغول هستید، دشوار باشد... هیچ‌کس از روز اول پیکاسو نبوده. خود پیکاسو سال‌ها تمرین کرد. او قبل از اینکه اوج بگیرد و دست به خلق آثاری بدیع بزند، ابتدا نقاشی کلاسیک را فراگرفته بود. پس فقط باید حاضر باشید سخت تلاش کنید». کنی شکتر، نویسنده، کیوریتور و دلال هنری آمریکایی، از شور و علاقه وصف‌ناپذیرش به هنر و خوش‌بینی عمومی‌اش نسبت به این وادی گفت و اینکه همواره هنرمندان جوان، ازجمله فرزندان خودش را تشویق می‌کند تا زندگی هنری را با همه پستی‌وبلندی‌هایش در آغوش بگیرند. در گفت‌وگوسوی دیگری، ایوا گوتورگیوا، هنرمند تجسمی مقیم شهر لس‌آنجلس، با بیان اینکه «من همان هنرمندی هستم که هستم»، از اهمیت تمرکز و وفاداری به هنرمندی که هم‌اکنون هستید، صحبت کرد؛ خاصه در روزگار ما که هنرمندان مثل هر شهروند دیگری، هر روز با انبوهی از اطلاعات درباره سایر هنرمندان و شیوه‌های هنری مواجه شده و هر آن ممکن است در این ازدحام گیج‌کننده به‌ورطه مقایسه و تزلزل درونی بیفتند.

● **برگزیده نهایی رویداد هنری خور**

شاید بهترین جایزه‌ای که به‌خصوص در این دوران پرچالش بتوان به هنرمندی حرفه‌ای تقدیم کرد، پیشنهاد حمایتی پایدار از حرفه‌اش باشد. ازاین‌رو، تصمیم بر آن شد تا از میان گزینه‌های منتخب داوران، یک هنرمند به‌عنوان برگزیده نهایی از سوی گالری سradی‌پور به جمع هنرمندان پرافتخار این گالری بپیوندد. رویداد امسال با انتخاب مهدیه ابوالحسن به‌عنوان برنده «پروژه هنری